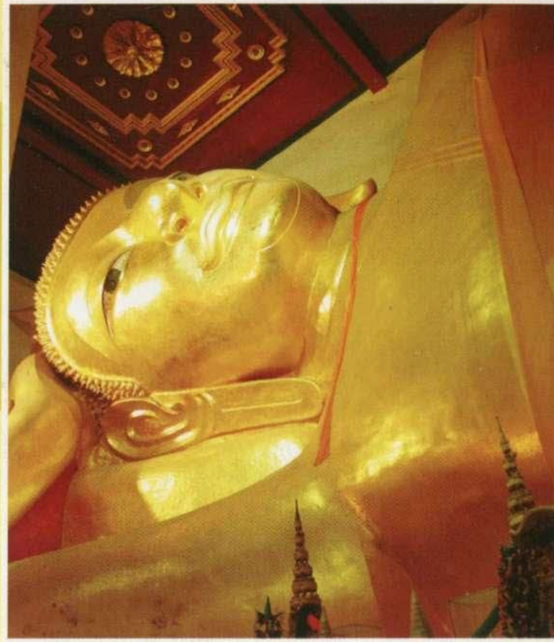
หอไตร
วัดพระพุทธไสยาสน์

หอไตรแต่เดิมตั้งอยู่กลางสระน้ำหลังวัด หอไตรนี้สร้างสมัยพระครูสมณกิจพิศาลเป็นเจ้าอาวาส ทำด้วยไม้สักทั้งหลัง ต่อมาพระครูพิทักษ์พุทธไสยาสน์ได้ย้ายหอไตรจากสระกลางน้ำขึ้นมาอยู่บนบกใกล้กับกุฏิสงฆ์

หอไตรเป็นอาคาร 2 ชั้น ใต้ถุนโล่ง หลังคา 2 ชั้น เป็นมุขประเจิด สภาพหอไตรยังอยู่ในสภาพดี ซึ่งควรค่าแก่การศึกษาและการชมเป็นอย่างยิ่ง

พระพุทธไสยาสน์ (พระนอน)

พระพุทธไสยาสน์นับว่าเป็นพระพุทธรูปนอนขนาดใหญ่องค์หนึ่งในจำนวนพระนอน 4 องค์ ที่มีในประเทศไทย สร้างสมัยอยุธยา ก่ออิฐถือปูน ลงรักปิดทองบรรทมสีหไสยาสน์บนแท่นสูง ประมาณ 1 เมตร ภายในองค์พระเป็นโพรงประดิษฐานอยู่บนไหล่เขาสูงจากพื้นดินประมาณ 15 เมตร ที่ฝ่าพระบาทได้เขียนลายทองเป็นภาพปราสาท พระพรหม ฉัตรพระมหามงกุฎ บาตร คนโท น้ำ สังข์ พระขรรค์ ช้าง ปลา ถาดทอง พัดใบตาล พัดหางนกยูง ดอกบัวแก้ว

พุทธลักษณะของพระพุทธไสยาสน์องค์นี้ งดงามมาก พระเศียรปิดทองแวววาว พระพักตร์งามทั้งพระโอษฐ์และพระนาสิก มีลักษณะสมส่วนทั้งองค์ โดยเฉพาะพระเขนยปั้นไว้งดงาม นับเป็นเลิศกว่าแห่งใด

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมาลี งามสมบัติ

คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ในโครงการอาสาพัฒนาวัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

ของจังหวัดเพชรบุรี งบประมาณพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี 2549

วัดพระพุทธไสยาสน์
(วัดพระนอน)

61 ถนนคีรีรัถยา ตำบลคลองกระแชง
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ประวัติสังเขป

วัดพระพุทธไสยาสน์

วัดพระพุทธไสยาสน์ หรือวัดพระนอน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเขาวัง (พระนครคีรี) เป็นวัดเก่าแก่ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างขึ้นตั้งแต่เมื่อใด สันนิษฐานว่าเป็น วัดที่มีมาตั้งแต่สมัยอยุธยา ซึ่งมีพระพุทธไสยาสน์ก่ออิฐถือปูน ยาว 21 วา 1 ศอก 1 คืบ 7 นิ้ว สมัยอยุธยาเดิมสร้างไว้กลางแจ้ง

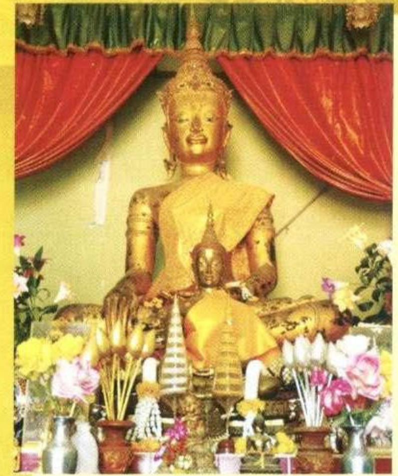
ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้สร้างหลังคาคลุมไว้ พร้อมทำผนังรอบองค์พระ เป็นลักษณะวิหารพระพุทธไสยาสน์ ดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน

วัดพระพุทธไสยาสน์ (วัดพระนอน) ประกาศให้ขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 52 ตอนที่ 75 ลงวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2478 สิ่งสำคัญคือ วิหารและ พระพุทธรูป

วิหารพระพุทธฉาย

วิหารพระพุทธฉายสร้างสมัยพระครูสุชาตเมธาจารย์ (กุน) เป็นเจ้าอาวาส อยู่ติดกับวิหารน้อย ภายในวิหารมีภาพเขียนด้วยสีฝุ่น เป็นรูปพระพุทธเจ้า พร้อมพระอัครสาวกไว้ที่ฝาผนัง และ เมื่อเดือนมีนาคม 2549 ทางวัดได้นำรูปปูนปั้นเหมือนพระครูสุชาตเมธาจารย์ ซึ่งท่านได้ลงมือปั้นด้วยตนเองไปประดิษฐาน ในวิหารพระพุทธฉาย

พระพุทธรูปทรงเครื่องในวิหารน้อย

พระพุทธรูปทรงเครื่องในวิหารน้อย เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ สมัยอยุธยา ซึ่ง น.ณ ปากน้ำ ได้เคยเขียนไว้ว่า ข้างวิหารพระนอนมีวิหารเล็ก ประดิษฐานพระพุทธรูปทรงเครื่องชฎาสูง รูปทรงคล้ายกับพระประธานที่วัดหน้าพระเมรุมากที่สุด คือ สวมชฎาทรงเทริด มีตุ้มหู เข้าใจว่าเป็นฝีมือช่างสมัยพระเจ้าปราสาททอง หรืออาจจะต่ำมาเล็กน้อย และได้พบพระพุทธรูปศิลาหลายองค์ เป็นแบบรุ่นอยุธยาสมัยแรกๆ มีเส้นขอบที่พระโอษฐ์ด้วย จึงนับว่านอกจากพระพุทธไสยาสน์แล้ว ยังมีพระพุทธรูปเก่าแก่ที่น่าศึกษาอยู่ในวิหารน้อยข้างวิหารพระนอนอีกด้วย

